

Hlas lidu, hlas Boží

Opravdu se srotili v tomto městě Herodes a Pontius Pilát spolu s pohany i s národem izraelským proti tvému svatému služebníku Ježíšovi, kterého jsi posvětil, a vykonali, co tvá ruka a tvá vůle předem určila. Pohled' tedy, Pane, na jejich hrozby a dej svým služebníkům, aby s odvahou a odhodlaně mluvili tvé slovo... (Sk 4,27–29)

Po prezidentských volbách mi napsala má kamarádka: „Nevím, jak to Bůh myslel – buďto má nějaké skryté plány a pochopíme později, nebo jsme se málo modlili.“ To mě přivedlo k přemýšlení o Boží vůli, o našich modlitbách a jak to spolu souvisí. Prezidentské volby nám mohou leccos napovědět o tom, jak věříme a užíváme modlitbu. Například Zemanovi voliči z řad křesťanů se asi zřejmě modlili dost, byli vytrvalejší, víc chtěli a pevněji věřili, protože je Pán Bůh vyslyšel. Zatímco Drahošovi příznivci tak zbožní nebyli, neboť se jim nepodařilo Zemanovce přemodlit a Pána Boha přiklonit na svou stranu. Nepatrně větší polovina voličů nyní velebí nebesa a chválí Boha za požehnání, které jim dal. V osobě

staronové hlavy státu bude naše země ve větším bezpečí před muslimskými teroristy a Izraeli zůstane na Hradě otevřený zastánce jeho politiky. Druhá polovina voličů, ta menší, se pro změnu ptá Boha, za co ji trestá, pokud se tedy stal Zeman prezidentem z Jeho rozhodnutí.

Jistá část křesťanské společnosti našla přirovnání staronového prezidenta k perskému králi Kýrovi, kterého sám Hospodin nazval Mesiášem, protože podle Božího vnuknutí umožnil Židům návrat do Zaslíbené země. A právě takovým je prezident Zeman, nábožensky tolerantní, stojící na straně svobody obyčejných a utlačených lidí. Jiní křesťané však proti takové aplikaci Bible protestovali a vyjádřili obavu, že podobné názory s výzvou volit Zemana mají svůj zdroj v prorusky orientovaných kampaních a připisovali jim až ďábelské úmysly. Konečně procenta volební účasti mnohé napovídají, zaokrouhlených 66,6 % dává leccos tušit, bojí se někteří.

Volby jsou za námi a nás zajímá, jestli se stala Boží vůle a jaký vliv na ně měla naše víra? Chtěli bychom vědět, či modlitby byly vyslyšeny a zda jsme svědky událostí, které Bůh předurčil, anebo se Boží vůle vůbec nestala a dějiny jdou svým vlastním životem? Či na nás přišlo pouhé Boží dopuštění, už jen proto, že náš národ je více pověřivý než zbožný a většinově se zcela jistě nemodlí? Protože než volat pokorně k Hospodinu, to spíš leckdo vzal do ruky virguli nebo siderické kyvadélko a mával jím nad volebními lístky obou kandidátů, nebo pro vlastní jistotu navštívil kartářku, která mu vyjevila osudovou volbu, protože co se má stát, stane se.

Nápovědou by nakonec mohlo být latinské: *Vox populi, vox Dei*. Demokratické volby určily s převahou 152 184 hlasů vítězství jednoho kandidáta nad druhým, hlas lidu jako hlas Boží se projevil. Bůh skrytě vedl svobodnou vůli občanů. Vítězná strana ráda přitaká k předchozímu latinskému přísloví, zatímco druhá odmítne tak rychle spojovat demokratické volby s projevením vůle Nejvyššího. Takže co se nakonec stalo, jak spolu souvisí naše víra a modlitby s prosazením Boží vůle v politice?

Nesnadno povědět. Prohlásit, že Pán Bůh všechno dobře řídí, sice můžeme, ale budeme mít u toho přinejmenším rozpaky. Vždyť nerozumíme ani tomu, jak to bylo, když Bůh předem určil, co vykonali Pilát s Herodem za pomoci davu, který křičel: „Ukřižuj!“. Takže se budeme muset spokojit s modlitbami za to, aby nám Pán Bůh dal sílu za všech okolností odvážně mluvit Boží slovo o Kristu, který přišel, aby zachránil z hříchu mimo jiné také oba dva kandidáty na prezidenta.

Kamarádka mi napsala: „Nevím, jak to Bůh myslel – buďto má nějaké skryté plány a pochopíme později, nebo jsme se málo modlili.“ Pokud je pravda, že jsme se málo modlili, modleme se alespoň teď za naši zem i hlavu státu a nevzdejme to. Už proto, že na tom nejsme zdaleka tak špatně, jak by se polovině národa mohlo zdát, protože moje známá hned v následující větě dodala: „Každopádně díky Bohu za to, že nežijeme v Severní Koreji...“

Bronislav Matulík

Setkání s východními náboženstvími

Zkušenosti z Indie

„Až budeš cestovat napříč Indií, dobře se dívej kolem sebe! Dívej se, co všichni ti lidé musí udělat a splnit, aby dosáhli odpuštění, očisty, nebe, spásy, nebo jakkoliv to chceš nazvat. Rychle pochopíš, v čem to máme jako křesťané jednodušší.“ Rada, která se mi dostala od křesťana pracujícího na indické univerzitě, a velmi mi otevřela oči. Koncem léta jsem měla to štěstí strávit pět týdnů v Indii – tři týdny na letní škole v indickém státě Odisha a dva týdny cestováním napříč Indií.

Hinduismus, buddhismus, sikhismus, džinismus a jejich nejrůznější větve, směry a sekty najdete v Indii na každém kroku. Čeho si na nich ale člověk na první pohled všimne, je neuvěřitelné množství rituálů, obřadů a pravidel, které s nimi souvisí. Hinduisté ke všemu potřebují mnoho náboženských symbolů, jako jsou hořící svíčky, okvětní lístky růže, vonné tyčinky, kadidlo, zvonec, mušle, ideálně voda z posvátné (a pořádně špinavé) Gangy a další a další předměty. Tibetští mniši, kteří našli útočiště v indické části Himalájí, se ve svých buddhistických chrámech pravidelně několikrát denně modlí, meditují, studují nejrůznější svitky, a všude po okolí najdete barevné modlitební praporky. Sikha v davu poznáte na první pohled podle předepsaného oblečení, typického turbanu, nestříhaných vlasů, neholených vousů a dýky u pasu.

A ať už sledujete kremaci na břehu Gangy ve Váránasí, nebo rituální očistu sikhů u Zlatého chrámu v Amritsaru, velmi rychle vám dojde, jak úžasně svobodné křesťanství vlastně je. Každou chvíli se mi vybavoval verš z Bible: „Spasení není z vás, je to Boží dar.“ Nepotřebujeme přesně do puntíku splnit každodenní rituál. Nemusíme stát dlouhé fronty na požehnání. Nemusíme nosit předepsané oblečení, abychom se dostali do nebe. Nemusíme každou chvíli odříkávat „básničky“ z paměti. Křesťanství není odškrtávací seznam, za který budete odměněni. Stačí věřit Ježíši a nechat se jím vést. Mnoho Evropanů se ve východních náboženstvích poslední dobou našlo, mě cesta do Indie utvrdila v tom, že křesťanství je rozhodně lepší volba.

Věra Skalická

Biblicky poctivá, společensky nekorektní

Pavel Černý o nové knize Ulricha Parzanyho

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Praze 4 – Jižním Městě vydal knížku Ulricha Parzanyho pod názvem: „**Křesťan. Věřit. Žít.**“ Ulrich Parzany je teologem, pastorem a evangelistou německé luterské církve. Jeho kolegové mu někdy žertem říkávají „německý Billy Graham“. Nejsou daleko od pravdy. Ulrich se zaměřil na evangelizaci, a to nejen na osobní rovině a ve skupinách a sborech, ale podobně jako Billy Graham, i ve velkých halách a na stadionech. Působil ve výboru Německé evangelické aliance, vedl Lausannské hnutí pro světovou evangelizaci v Německu, a kromě své práce v YMCA pořádal evangelizace v Německu i v jiných zemích pod názvem ProChrist. Podobně jako Billy Graham v Essenu (1993) se odvážil použít moderní techniku pro zvěstování evangelia. Po několik let evangelizoval v Německu se satelitním televizním přenosem do dalších zemí, včetně České republiky.

Parzany při své evangelizační službě nasbíral mnoho zkušeností s interpretací biblických textů a s oslovením dnešního člověka a některé uložil do svých publikací. Ve výborném překladu faráře Michala Šourka je nyní v pěkné češtině k dispozici nová kniha, která je pečlivým shrnutím evangelia pro sekularizovaného Evropana i pro člověka, který v církvi vyrostl, dosud neuvěřil a třeba i s církví ztratil kontakt.

Není pochyb o tom, že silnou stránkou Parzanyho je hned začátek knihy o obrácení člověka. Jde o svěžší a biblicky založenou interpretaci setkání člověka s Bohem a obratu, ke kterému dochází při osobním setkání s Bohem v Ježíši Kristu. Velmi civilně a srozumitelně je vysvětlen vztah obrácení a křtu. Ulrich připojil i svědectví o svém vlastním obrácení. Kniha vede k praxi zbožnosti a zaměřuje se na modlitbu a čtení

Bible. Autorita Písma svatého je v textu silně podtržena a autor zásadně používá slovo Bible s velkým „B“. Je to zcela v duchu pravidel českého pravopisu, která umožňují takto psát slovo Bible jako vyjádření náboženské úcty. (Proč někteří autoři píší např. slovo Korán s velkým „K“ a slovo Bible s malým „b“ mi zůstává záhadou). Bible není obyčejnou knihou! Parzany se vypořádává s námitkami a z Písma dovozuje pevnou autoritu Písma a ochotu svatého Boha sestoupit na lidskou rovinu a promluvit svým Slovem prostřednictvím lidských autorů.

V knize najedeme velmi cenné propojení evangelizace s eklesiologií. Parzany nezapře, že není „jen“ evangelistou, ale že zvát ke Kristu znamená zvát i do jeho těla – církve. Přes všechna selhání a pády církve není možno toto společenství věřících v Ježíše obejít a zakotvení v církvi je zcela zásadní. Parzany je silně ekumenický

Ulrich Parzany

Křesťan. Věřit. Žít.

Cesta s Ježíšem

a vedle církve katolické, pravoslavné, evangelické v reformačním pojetí, vysoce hodnotí i církve svobodné, charismatické a letniční. Parzany má pochopení pro klasické církve s pevnou liturgií i pro nové eklesiologické modely, které jsou méně formální a používají hudbu inspirovanou popovou scénou. V kapitole o službě rozvádí misii a nevyhýbá se také roli Ducha svatého v misijním poslání církve. Podtrhuje důležitost darů Ducha svatého, jejich používání i rozvíjení.

Parzany zdůrazňuje otázku posvěcení křesťana. Posvěcení chápe jako dílo, kterým nás Bůh chce změnit. Posvěcení je pro něj proces proměny, který není výsledkem lidského výkonu, ale otevření se Božímu působení a poslušnému vykročení na cestu za Kristem. Posvěcení roste z lásky a vděčnosti k nebeskému

Otcí. V otázkách praktického následování se nevyhýbá manželství, sexualitě a rodinnému životu. Posvěcení není samoučelné, ale ústí do odpovědnosti za společnost, ve které žijeme. V dalších kapitolách probírá útoky pokušení a nevyhýbá se ani působení ďábla. Ve výkladech Parzanyho není evangelium prezentováno jako nasládlá humanistická limonáda formovaná současnou společenskou „korektností“, kdy někteří křesťané již nemají odvahu mluvit o ďáblu a o Božím soudu. Parzany bere Písmo vážně, a tak mluví otevřeně o otázkách smrti, soudu, vzkříšení. Zásadně odmítá změkčilé křesťanství, které si z evangelia vezme pouze Boží lásku, ale stydí se, nebo již nevěří v to, co je v Bibli tak jasně popsáno např. v Ježíšových slovech o úzké cestě, která vede k životu a široké cestě, která vede do zahynutí.

Kniha je psaná aktuálním způsobem a hodí se nejen jako příručka pro osobní evangelizaci, ale také jako manuál pro katechezi. Je to svěží četba od autora, který má vhled do života nejrůznějších lidí dnešní doby, a to nejen v Evropě, ale i v jiných kontinentech. Parzany dovede kontextualizovat a jednotlivé kapitoly se dotýkají i konfliktních otázek. Kniha je biblicky poctivá a tím je v některých kapitolách pro dnešní společnost nekorrektní. Taková ale již Bible je, jen nehladí, ale nastavuje člověku zrcadlo a někdy zcela nekompromisně varuje! Poděkování patří autorovi i evangelickému sboru v pražském Jižním Městě, jeho faráři a všem, kteří umožnili vydání mimořádně dobré knihy. Knihu je možné objednat a zakoupit nejen v tamním sboru (za 155 Kč), ale také v knihkupectví Kalich a Samuel: <http://jizni-mesto.evangelnet.cz/parzany/>

Ulrich Parzany

Pavel Černý

Zrcadlem mého života

Mateřská rubrika aneb mamí, povídej

Jednoho dne se probudím, a zjistím, že je to vážně pravda...

Často se mě lidé ptávali, jak se těším a já nedokázala odpovědět, protože jsem vůbec netušila, co mě čeká, jaký bude potom můj život. Někdy mi bylo fakt úzko a říkala jsem si, že to nedám. Celkem paradox, vzhledem k tomu, že jsem pracovala ve školce, kde jsem to měla opravdu ráda. Byly chvíle, kdy jsem si dokonce říkala, proč někoho tak krásného a čistého přivést na tenhle páchnoucí svět. Pak mě zavalila vlna zařizování, vyřizování, návštěv lékařů, křečí, kopanců, funění, to vše proloženo i krásnými okamžiky a najednou tu byla a udělala ze mě mámu.

Zdá se mi to tak dávno. Někdy se na ni dívám a pořád úplně nechápu, že je naše, že z „ničeho“ vznikla tahle velká slečna, za kterou máme zodpovědnost, která nás učí, je naším živoucím zrcadlem a radostí.

Ještě pořád mám občas pocit, že to nedám a mám o sobě pochybnosti, protože je to skutečně obrovská zodpovědnost vychovávat dítě. Rodičovství je velká životní role, která je tvořena mnoha kapitolami, které nás mohou posunout dál. Často se vracím k úplným základům, které jsou teď mým životem zpochybněny, a musím znova hledat odpovědi, protože jsem v něčem prostě jen tak žila a bylo to fajn, ale teď to chci nějak předat svému dítěti a vlastně nevím jak.

Třeba právě víra u mě musela projít, a do jisté míry ještě prochází, hlubší osobní analýzou, která přemýšlí třeba nad tím, co já tady vlastně dělám, a co naše dítě, co by neposkrvněná duše, tady na tom zaplivaném, přelidněném světě. Pokud začne člověk přemýšlet nad věcmi s určitým přesahem, asi ho to logicky povede k podobným otázkám. Musím říct, že vlastně nejsou úplně příjemné a připadají mi dost na tělo, ale když se ohlédnu, vidím ty krůčky a přeskočené latky, které mě v životě posouvají.

A tak to vidím i u naší dcery, jak dokáže obohatit můj život, jak díky ní mnohdy dokážu překonat sama sebe. Zrcadlí můj život, chování a postoje, ať už pozitivní nebo negativní, a já na to můžu zareagovat, víc na sobě pracovat.

Naše dcera tráví jedno dopoledne v takové více méně křesťanské školičce, kam ale chodí i děti výrazně ateistických rodičů. Nedávno mi vedoucí skupiny říkala, jak se naše holčička ujala vedení stolování a napomenula ostatní, že se musí ještě pomodlit, a protože ji děti ateistických rodičů nemají za členku církve, pod kterou spadá školička, divili se, že je normální modlit se i v jiných rodinách. A tak jsem si s úsměvem říkala, že už ve dvou letech někomu ukázala na Pána Boha. Je fascinující, že možná právě v dětství děláme tu největší službu a ani o tom nevíme, ale i v dospělosti máme v této službě zásadní roli – jsme příkladem a vzorem, a to je velká výzva.

A tak žiju život, ve kterém už nejde jen o mě, ale vlastně mě to neustále vrací k sobě samotné. Žiju výzvu, která mi byla dána a může mě posunout. Žiju i v obavách, ale věřím, že zase najdu někde nenápadně pootevřené dveře a vejdu.

Martina Caltová

Národní týden manželství

Nechte se inspirovat, jak z dobrého manželství
udělat ještě lepší

Každý rok v týdnu Valentýna (letos 14. 2.) je Národní týden manželství příležitostí pro všechny páry zaměřit se na svůj vztah. Valentýn je synonymem romantiky a týden manželství se jí určitě vyhýbat nebude, stejně jako přátelství, komunikaci, odpuštění a radosti, které by v manželství neměly chybět.

Rádi bychom povzbudili ty, kdo se do manželství chystají nebo už jsou svoji, aby v tomto týdnu zvláštním způsobem investovali do svého vztahu, který si to určitě zaslouží. Je bláhové si myslet, že se nám podaří vymýtit všechny rozvody. Ale přinejmenším to naše manželství může být bezpečným místem, kde platí slib lásky v dobrém i zlém. Dobré manželství není samozřejmost.

www.tydenmanzelstvi.cz

Valentýn v Soukenické

aneb Rande ve třech s Pánem Bohem

Rádi bychom pozvali všechny, kteří mají chuť udělat něco pěkného pro svůj vztah k partnerovi a společně i k Bohu, na valentýnský večer u nás v Soukenické.

Ve středu 14. 2. 2018 v 18.00 hod. jste srdečně zváni do Velkého klubu na večer plný dobrot – dobrých slov, dobrých lidí i dobrého jídla.

Prosíme, potvrďte nám svoji účast nejpozději do pondělka 12. 2. 2018 na email: petra.zvonarova@seznam.cz

Vaši Petra a Ladislav Veselí

Setkání hudebníků

Soukenická hraje a zpívá Bohu

Na neděli **25. února 2018** od 13.00 do 16.00 hodin jsme připravili setkání hudebníků našeho sboru. Dáme se inspirovat apoštolem pohanů, který napsal: *Plni Ducha zpívejte společně žalmy, chvalozpěvy a duchovní písně. Zpívejte Pánu, chvalte ho z celého srdce.* (Ef 5,19)

Mimořádným hostem bude varhanice Jiřina Dvořáková z ČCE. Kdo má jaký nástroj a umí na něj hrát, je zván. Uděláme si veselý happening. S chutí a nadšením budeme oslavovat Boha a společně se bavit o tom, jak v našem sboru společně zpívat celou škálu repertoáru, která se nám nabízí a je nám vlastní.

Po společném obědě (je nutno se přihlásit do neděle 18. 2. 2018) bychom si zahráli a zazpívali, povzbudili se k dobrému muzikantství v našem sboru pro bohoslužby i jiné příležitosti. Nachystali bychom také muziku na následující neděli.

Bronislav Matulík

40 dní s Biblí o Bibli

Denní čtení pro jednotlivce i rodiny s dětmi

Již osmým rokem vás v předvelikonočním času zveme ke společné i osobní četbě Bible, k jejímu studiu a rozjímání. Bible je „svící na temném místě“ a „světlem pro mé nohy“; je knihou prodchnutou Božím Duchem a užitečnou v mnoha ohledech. Materiály **40 dnů s Biblí** pro letošní rok proto – v jisté návaznosti na reformační jubileum uplynulého roku – zvou k přemýšlení a rozhovorům o Bibli samotné. V knížce O svobodě křesťanově Martin Luther napsal: „Duše nemá ani na nebi ani na zemi žádnou jinou věc, v níž by mohla žít, být zbožná, svobodná a křesťanská, než svaté evangelium... Může postrádat všechny věci, kromě slova Božího a bez slova Božího jí žádná věc neprospěje.“ Nuže, nad Biblí o Bibli!

Zahájení ve středu 21. února 2018

Na každou neděli a svátek během 40 dní s Biblí je připraven oddělený **program pro rodinná setkání**. Tento společný čas nad Božím slovem je důležitý pro děti i rodiče. Rodiče získají příležitost společně se svými dětmi přemýšlet nad Biblickým poselstvím a pomocí otázek objevovat dětské přemýšlení o Spasiteli. Pro děti je to důležitý čas, během něhož objevují v rozhovoru s rodiči důležitost Bible jako věrohodného svědectví o Spasiteli. Bližší informace najdete na webových stránkách Církve bratrské: <https://portal.cb.cz/2018-40-dni-s-bibli>

Datum	Denní čtení	Kázání a biblické studium	Datum	Denní čtení	Kázání a studium
21. 2.	Ž 107	Ž 19: radost z Písma	13. 3.	Ž 119,65–72	Žd 3–4: živé Boží slovo
22. 2.	Ž 108		14. 3.	Ž 119,73–80	
23. 2.	Ž 109		15. 3.	Ž 119,81–88	
24. 2.	Ž 110		16. 3.	Ž 119,89–96	
25. 2.	Ž 111	L 1,46–55: Písmo*	17. 3.	Ž 119,97–104	
26. 2.	Ž 112	Mt 1–2: dvoudílné Písmo	18. 3.	Ž 119,105–112	L 6,1–5: záštita Písma
27. 2.	Ž 113		19. 3.	Ž 119,113–120	2Tm 3,10–4,6: praví a falešní učitelé Písma
28. 2.	Ž 114		20. 3.	Ž 119,121–128	
1. 3.	Ž 115		21. 3.	Ž 119,129–136	
2. 3.	Ž 116		22. 3.	Ž 119,137–144	
3. 3.	Ž 117		23. 3.	Ž 119,145–152	
4. 3.	Ž 118	L 4,1–13: Písmo a pokušení	24. 3.	Ž 119,153–160	L 10,25–37: výzva Písma
5. 3.	Ž 119,1–8	2K 3: smrtící litera a oživující Duch	25. 3.	Ž 119,161–168	
6. 3.	Ž 119,9–16		26. 3.	Ž 119,169–176	Ž 119,169–176: písmákova utrpení
7. 3.	Ž 119,17–24		27. 3.	Ž 120	
8. 3.	Ž 119,25–32		28. 3.	Ž 121	
9. 3.	Ž 119,33–40		29. 3.	Ž 122	
10. 3.	Ž 119,41–48		30. 3.	Ž 123	L 23,26–49: ukřižován**
11. 3.	Ž 119,49–56	L 4,14–30: pokušení Písma	31. 3.	Ž 124	L 24,36–53: Spasitel***
12. 3.	Ž 119,57–64	Žd 3–4: živé Boží slovo	1. 4.	Ž 125	

* Písmo jako protestsong

** ukřižován podle Písem

*** Spasitel světa podle Písem

Akce Singles+

Setkání v Táboře v sobotu
24. 2. 2018, 10 až 17 hodin

Sejdeme se ve Sboru Církve bratrské v Táboře, Bechyňská 2. Můžeme se těšit na diskuzní setkání Singles s procházkou po jihočeském městě Tábor. Navštívíme Žižkovu náměstí, jehož dominantou je gotický děkanský chrám situovaný v nejvyšším bodě návrší a honosná pozdně gotická budova radnice, v jejíchž prostorách je umístěna expozice Husitského muzea a vstup do tábořského podzemí.

Tematicky se budeme inspirovat českou reformací a společně řešit a diskutovat tyto životní otázky:

Akce versus rezignace – postavit se aktivně náročným situacím života, nebo se poddat osudu?

Křesťanské úlety – excesy, fanatismus aneb jak se nechat správně inspirovat Biblií? Přihlášky do 20. 2. 2018 na adrese: singles@cb.cz; cena: 200 Kč (cena zahrnuje oběd a malé občerstvení, platba na místě).

Pořádá Odbor pro manželství a rodinu Církve bratrské. Všechny další informace o aktivitách Singles+ a pozvánky najdete na stránkách: <http://cb.cz/omar/>

Jana a Bronislav Matulíkoví

Nežít v čekárně

seminář pro svobodné

9.–10. března, Praha

pátek večer a sobota,
velký sál CB Smíchov (Vrázova 4, Praha 5)

Řečníci a témata:

Daniel Fajfr: Kdo skutečně jsme; **Lucie Endlicherová a Tereza Kašparcová:** Single po 30, single po 40; **Petr Kučera:** Nevěřící partner – cesta po tenkém ledě; **Jana Matulíková:** Umění komunikovat; **Jana Fajfrůvá:** Co mi křesťanství dává a co bere; **Lubomír a Věra Ondráčkoví:** Nesnižuj latku;

Jana Matulíková a Lenka Vávrová:

Singles na plné pecky;

Petr Kučera: Být sám
a nebýt sám – jak odolat
nástrahám; panelová
diskuse s řečníky

Pořádá Křesťanská

misijní společnost

**ve spolupráci s Církví bratrskou –
Odborem pro manželství a rodinu.**

Bližší informace a přihlášky:

<http://singles.kmspraha.cz>

NAROZENINY

Němeček Jan, ml.	1. 2.	Dolejší Daniel	12. 2.	Kučera Miroslav	18. 2.
Slabá Miluše	1. 2.	Kaprálová Petra	12. 2.	Beranová Šárka	20. 2.
Pečenka Jiří	2. 2.	Klímová Michaela	14. 2.	Cerman Martin	23. 2.
Václavík Milan	7. 2.	Melichar Bořivoj	14. 2.	Griffith Lisa	27. 2.
Novotná Lenka	10. 2.				

Obnovená tradice

Jádro smíšeného sboru zajelo potěšit a povzbudit Kralupské

Menší kroužek zpěváků se pokusil obnovit tradici návštěv smíšeného sboru na naší stanici v Kralupech. V rámci nedělního shromáždění 21. ledna zazpívali šest písní a rozloučili se po bohoslužbách Áronovským požehnáním. Návštěvníci službu vděčně přijali a ti starší zavzpomínali na dobu, kdy návštěvy pěveckého sboru byly v Kralupech pravidelnější. Kromě zpěvu se pak obě strany potěšily osobními rozhovory po skončení bohoslužeb. Modlitebna na místě bývalé synagogy byla téměř plná – tak jako nyní bývá téměř každou neděli. A v průběhu celé návštěvy jakoby rezonovalo téma bohoslužeb: „Láska hory přenáší...“

Petr Verner

Informace ze staršovstva

Kralupy – staršovstvo rozhodlo, že fungování pokladny stanice v Kralupech bude pokračovat až do členského shromáždění v nezměněné podobě jako v roce 2017, staršovstvo následně pověří nového pokladníka stanice.

Neveklov – bratr Trávníček informoval o vánočním programu v nemocnici v Benešově, o výstavě betlémů v modlitebně a půlnoční ve sboru se službou dětského pěveckého sboru ze školy, pokračuje také pravidelná práce hlídky Royal Rangers.

Hospodářské úkoly sboru – probíhá oprava WC v suterénu, letos bude 111. výročí budovy sboru, od března o tom uvedeme seriál ve Sborových listech.

Pastorální konference – ve dnech 29. až 31. 1. 2018 se uskutečnila konference v Havlíčkově Brodě. Za náš sbor se zúčastnili Bronislav Matulík, Radek Novotný, Tomáš Trávníček a Pavel Černý. Radou CB byla vyslána i sestra Jana Matulíková za Odbor pro manželství a rodinu.

Setkání s pracovníky – v neděli 4. 3. 2018 se sejdeme s učiteli besídky, vedoucími dorostu, mládeže atp. Po společném obědě se sejdeme ve Velkém klubu, kde pak bude pokračovat program.

Setkání se staršovstvem ukrajinského sboru – na leden byla naplánovaná schůzka obou staršovstev. Naše staršovstvo vyjádřilo podporu ukrajinskému sboru. Především sdílíme radost z toho, že naši bratři a sestry mohou nést evangelium lidem, které my nedokážeme oslovit.

Staršovstva diskutovala o vzájemném soužití ve sborovém domě. Vyjasnili jsme si praktické užívání našich prostor včetně finanční spoluúčasti.

Domluvili jsme se na uspořádání společné slavnostní bohoslužby na Letnice 20. května 2018. A také na ranním setkání v den vzkříšení na Letné 1. dubna 2018 při východu slunce.

Výroční členské shromáždění a sborový den – na Květnou neděli 25. 3. 2018 jsme připravili sborový den a výroční členské shromáždění pro sbor a stanice. Zprávy pro členy budou k dispozici 14 dní před tím, tj. v neděli 11. března 2018.

Kalendář akcí – 25. 2. setkání hudebníků sboru; 4. 3. setkání staršovstva s pracovníky; 18. 3. Dětská neděle (pravděpodobně); 28. 4. Konference Dětského odboru; 2. až 13. 7. Tábor dorostu; 28. 7. až 4. 8. Sborová dovolená.

Příští staršovstvo – 5. 2. 2018 v pondělí.

staršovstvo

Témata únorových nedělí

O VZTAZÍCH: 4. 2. 2018 **Odpuštění vin** (Muž, žena a Ježíš – manželský trojúhelník a překvapující milost), 11. 2. 2018 **Komplikované manželství** (Dvě manželství ženy Abígajil – s psychopatem Nábalem a s Che Guevarou Izraele) a 25. 2. 2018 **Živá naděje** (obnova vztahů)

Pravidelná setkání v našem sboru

Neděle	9.00	modlitební chvíle
	9.00	výuka náboženství
	10.00	NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBA našeho sboru po skončení je příležitost k setkání v Klubu u čaje a kávy
Úterý	15.00	setkání nad biblí
	18.30	setkání nad biblí
Středa	9.30	setkání maminek s dětmi
Čtvrtek	16.30	setkání Awany
	18.00	setkání mládeže
Pátek	16.00	setkání dorostu

Bohoslužby ve stanicích sboru

Neveklov	Neděle	10.00	Malé náměstí 25, Neveklov další informace: cb.cz/neveklov
Kralupy	Neděle	10.30	Kaple za cukrárnou S. K. Neumanna 88, Kralupy nad Vltavou další informace: cb.cz/kralupy

Sborové listy – vydává Sbor Církve bratrské v Praze 1, Soukenická 15, ročník XXVIII
redakce: Bronislav Matulík, Petra Veselá, Jan Němeček, Blahoslav Marek
tel.: 724 285 687, 222 312 534 ▪ e-mail: soukenicka@cb.cz ▪ <http://cb.cz/praha1>